

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1436/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду Прр 464/20.

Образложење

Први основни суд у Београду је, уз допис од 29.03.2021. године, Врховном касационом суду доставио предмет Прр 464/20 са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер се поднетом тужбом тражи правично задовољење због утврђене повреде права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду Ив 976/17.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

У конкретном случају, тужилца је дана 22.10.2020. године поднела тужбу у којој наводи да је решењем Првог основног суда у Београду Р4И 621/20 од 25.08.2020. године усвојен приговор ради убрзања поступка подносиоца, овде тужилце, у предмету Првог основног суда у Београду Ив 976/17 и утврђена повреда права на суђење у разумном року у том предмету. Тужбеним захтевом је тражено да се обавезе тужена Република Србија да тужилци због повреде права на суђење у разумном року исплати одређени новчани износ са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате,

као и трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Имајући у виду да је предметна тужба поднета Првом основном суду у Београду, чијим поступањем је тужиљи учињена повреда права на суђење у разумном року, а што је утврђено решењем тог суда Р4И 621/20 од 25.08.2020. године, то по налажењу Врховног касационог суда постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године ... „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић